

raga seisits ta fesfel sure issandade seitsis kuniinga lõukoera palge ees ja ütles kumardades: „Ülewägga austatud förge kuniingas, armoline issand! Förget suggu ollete ja suur, au ning wae polest eessimene loom; wöike siis armolikult öigust möda ka tänagi miño wabbandlikko juttu kuulda. Teie kuniinglik arm veel truimad sulaast ial ei leidnud fui miño, mis julgest tohhin tunnistada. Paljogi seisab praego teie aujärje ümber kes mind selle önne pärast vih-fawad. Waenlaste surjatahtlik walle kippub teie föbrust mul löppetama, agga täno waña tadile! teie fatsute igga asja vöhjani läbbi ja kulete ni hästi süalluse fui kaebaja juttu; olgo nad küllalti selja tagga luiskand ja mind taggajärrel sossinud, miño seisani kohkomata kohto ees ja mõtlen: ful teie miño truust tunnete, mis sedda taggakuusomist muulle sadab.“ „Wait!“ färgatas kuniingas — „piddage lõuad finni! teie libbekelik lorci lähheb tuulde; awwaliffuks töusnud ülekohto tööd ähwardawad teile nuhtlust. Kas piddasite rahho-leppingut, mis su rest armust kõige ellajadele sulutasin ja wande sõnaga kinnitasin? — Seal seisab leinaja kuk Kannusjalg, kelle lapsed teie, üllekohtune warras! ükssteise järel enamist kõik ärrarövisite! Armastust miño wasto püate, ussun ma, se läbbi ülestunnistada, et miño kuniinglikko welli awwaliffult pölgate ja miño truui sulaštete pussi teete. Waene Hints kautas ühhe filmia ja terivise! Messifäppal lähheb nõni näädal

aega wallosaid awu parrandades. Teho, ärriskem! mis piikemalt teiega waidlema allan: kaebajaid on ulgakeste, tõeks tehtud furjusi küllalti; peasmist teil ei olle lota.“ Reinowadder kostis allandliffult: „Armoline kuniinga issand, kas miño sellepärra st nuhtluse wärt! olli se ehk miño sü et Messifäpp wer-tise paga taggasü tulli? Kudda tö nõnda palk! ütleb waña tatk-sõna. Üleliig julgusses kippus ta sõgge wae kaupa tallomehhe messivu fallale, ei kuulnud miño feeldu; magguks meebarje imo pistis tema mõistuse — ei tohhi nimetada: fuhho? — Tükkasid tornlased tallopoead tema ferre veale, efs olnud Messifäppal tuggewust ja rämmo küllalti wasto panna; sõintas ja wopssis rahiwas tedda, mis ta siis fui wahwa mees neile laimu ja matsust fätte ei tassund enne fui jõkke pakkko põggenes? — Ja fui issane, kas Hints, kedba lahkfelt wasto wötsin ja wöterapeo roaga sõötsin, ennast warguse eest ei oskand oida, waid miño sõbralikko nõu wasto ösel sallamahti kohtomehhe kuni margale pugges ja seal willetsat sahjo leidis: kas se siis miño sü? Mai kas miño nende pörase tö pärast nuhtluse wärt ollen? Sesuggune kohtomõistmine sadaks teie kuniinglikko aule iggawest äbbi! Agga teie käes woli ning melewald; olgo asja otsus selgem fui selge, fohto otsus teie käes: teie wöite miñoga tehha, mis tahate, idusko fest mulle kasso ehk sahjo. Tahbate mind feta, küpsetada, ärrakägištada ehk mõegago